

Lovforslag nr. L 120. Fremsat den 20. november 1991 af fiskeriministeren (Kent Kirk)

Forslag

til

Lov om ferskvandsfiskeri

Kapitel 1

Lovens område og formål

§ 1. Loven gælder for fiskeri af fisk, krebs og bløddyr i søer, åer, bække og andre lignende naturlige ferske vande samt i kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte ferske vande, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem.

Stk. 2. For oversvømmede arealer og kunstigt frembragte ferske vande, der ikke indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem, gælder §§ 27-28, §§ 35-36, §§ 40-43, §§ 46-47, § 48 stk. 2 og §§ 49-50.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan bestemme, at lovens øvrige bestemmelser skal gælde for de i stk. 2 nævnte områder, såfremt dette er påkrævet af hensyn til sikring af bestanden af fisk, krebs eller bløddyr, eller iøvrigt har fiskerimæssig betydning.

§ 2. Bortset fra fødekanaler gælder §§ 11-14, § 24 og §§ 30-32 ikke for den del af kunstigt anlagte og lovligt bestående dambrug, der er behørigt afgitret mod andre vande.

Stk. 2. §§ 11-18, § 24 og §§ 30-32 gælder ikke for vande, der ejes af enkeltpersoner, det offentlige, selskaber eller lignende, og som ikke har afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke kan passere det. For sådanne vande kan fiskeriministeren bestemme, at de i 1. punktum nævnte bestemmelser skal finde anvendelse.

§ 3. Lovens formål er at sikre bevaring og ophjælpning af en alsidig bestand af naturligt forekommende fisk, krebs og bløddyr samt at

sikre befolkningen mulighed for at drive fiskeri.

Kapitel 2

Retten til fiskeri m.v.

§ 4. Retten til at drive fiskeri tilkommer ejeren af den grund, der ligger nærmest ved fiskevandet, medmindre andre har erhvervet en særlig ret til fiskeri i fiskevandet.

Stk. 2. Retten til at drive fiskeri må ikke overdrages til andre end grundejeren. Dog kan fiskeriretten overdrages, når den derved forbliver hos eller overgår til staten. Endvidere kan fiskeriretten udlejes for højst 25 år ad gangen.

Stk. 3. I de områder, som ved afgørelse efter lov om saltvandsfiskeri overgår til at være omfattet af lov om ferskvandsfiskeri, tilhører retten til fiskeri staten.

§ 5. Er retten til at drive fiskeri adskilt fra grunden på grund af en særlig ret, jf. § 4, stk. 1, er grundejerne berettiget til at overtage fiskeriretten imod fuld erstatning, såfremt de udgør flertallet af grundejerne, og repræsenterer mindst halvdelen af den samlede længde af fiskevandets bredder, jf. dog § 6.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte særlige fiskeriret bortfalder, når der er opnået forlig om erstatningen, eller denne er endeligt fastsat af en landvæsenskommission eller overlandvæsenskommission, jf. § 17.

§ 6. Fiskerirettigheder, som staten helt eller delvis ejer eller administrerer, kan ikke forlanges overtaget.

Kapitel 3

Den fiskeriberettigedes færdselsret m.v.

§ 7. Den, der har erhvervet en ret til fiskeri, har ret til at færdes på bredden langs det pågældende vand, i det omfang det er nødvendigt for at udøve fiskeriet eller tilsynet med fiskevandet.

Stk. 2. Grundejerne kan til enhver tid forbyde den færdsel i have og på gårdsplads.

§ 8. Den fiskeriberettigede har under udøvelse af fiskeriet i fornødent omfang ret til midlertidigt at lande sine både og redskaber på den tilstødende ejendom.

§ 9. Den fiskeriberettigede skal på grundejrens anmodning kunne godtgøre sin ret til fiskeri.

§ 10. Såfremt der under udøvelsen af færdsels- og landingsretten forvoldes skade, fastsættes erstatningens størrelse i mangel af enighed mellem parterne af de i henhold til lov om mark- og vejfred udnævnte vurderingsmænd.

Kapitel 4

Fangstredskaber m.v.

§ 11. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om anvendelse af fangstredskaber, herunder regler om anvendelse af redskaber i lokale områder. Fiskeriministeren kan desuden fastsætte regler om udformning og placering af fangstredskaber, herunder regler om afstand imellem disse samt afstand til midtstrømslinjen.

Stk. 2. Ministeren bestemmer, hvorvidt nye fangstredskaber og hjælpemidler, hvis konstruktion afviger væsentligt fra hidtil kendte redskabers, må benyttes.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde fravige regler fastsat i medfør af stk. 1.

§ 12. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om mærkning af redskaber.

§ 13. Faststående redskaber skal, i det omfang vejrforholdene tillader det, røgtes regelmæssigt og så ofte, at de fangede fisks levemuligheder ikke unødigt forringes.

§ 14. Vandløbsmyndigheden efter lov om vandløb afgør, hvor midtstrømslinjen går, lige-

som myndigheden fastsætter grænsen mellem sø og å.

Stk. 2. Fiskeriministeren eller en fiskeriberettiget i det pågældende vandområde kan anmode vandløbsmyndigheden om at træffe afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Vandløbsmyndighedens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 5

Spærrende fangstindretninger

§ 15. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om anmeldelse, registrering og anvendelse af ålekister og andre spærrende fangstindretninger, der ikke opfylder regler fastsat i medfør af § 11, men som er lovligt etableret og opretholdt i henhold til de hidtidige regler om ferskvandsfiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at spærrende fangstindretninger ikke må anvendes, medmindre de forinden er anmeldt og registreret.

§ 16. Udøves der efter § 15 fiskeri med spærrende redskaber, kan de fiskeriberettigede, der repræsenterer hele fiskevandets længde, rejse krav om, at dette fiskeri ophører imod fuld erstatning. Fiskeriministeren afgør, om kravet kan imødekommes.

Stk. 2. Ministeren afgrænser fiskevandets længde under hensyn til, om ophør af fiskeriet vil fremme vandrefiskenes muligheder væsentligt for at udnytte gyde- og opvækstpladser i hele vandløbssystemet eller en betydelig del heraf.

Stk. 3. Fiskeriberettiget efter stk. 1 er grundejere eller lejere af fiskeriretten, der kan dokumentere, at deres lejeret varer mindst 10 år efter, at kravet er rejst.

§ 17. I mangel af enighed mellem parterne fastsættes erstatningerne for overtagelse af fiskeriretten efter § 5 og for fjernelse af spærrende fangstindretninger efter § 16 af en landvæsenskommission. Sagen indbringes for landvæsenskommissionen af de i § 5, stk. 1, nævnte grundejere og de i § 16, stk. 1, nævnte fiskeriberettigede.

Stk. 2. Vedkommende landvæsenskommission skal tilkalde fiskerisagkyndig medhjælp efter § 31 i lov om landvæsensretter. Den sag-

kyndiges honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger.

Stk. 3. Landvæsenskommissionens afgørelse kan indbringes for en overlandvæsenskommission.

§ 18. Ved udbetaling af erstatning for ophør med det hidtidige redskabsfiskeri kan fiskeriet udøves efter de almindeligt gældende regler i det pågældende vandområde.

Kapitel 6

Fiskepassage ved spærringer og bortledning af vand m.v.

§ 19. Vandløbsmyndigheden kan pålægge ejeren af stemmeværk, styrt, mølle, engvandsanlæg, industrielle anlæg eller lignende anlæg at etablere og vedligeholde fiskepassage ved anlægget samt fastsætte vilkår for indretning og drift af fiskepassagen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse over for ejeren af en ved et anlæg installeret turbine. Reglerne om påbud, klage og straf i lov om vandløb finder tilsvarende anvendelse ved vandløbsmyndighedens afgørelse efter 1. og 2. punktum.

Stk. 2. Er de i stk. 1 nævnte anlæg anlagt eller en turbine installeret efter den 19. juli 1898, afholdes omkostninger til etablering og vedligeholdelse af fiskepassagen af ejeren. Det samme gælder, såfremt anlægget er anlagt eller turbinen installeret før den 19. juli 1898, men der efter dette tidspunkt er foretaget eller foretages ændringer i anlæggets eller turbinens indretning eller benyttelse.

Stk. 3. Det kan ikke pålægges vedkommende ejer at etablere fiskepassage, såfremt omkostningerne og ulemperne ved etableringen ikke står i rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

§ 20. Ejeren af de i § 19 nævnte anlæg skal på egen bekostning anbringe og vedligeholde et eller flere ålepas ved anlægget.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om indretning, opsætning og vedligeholdelse af ålepas, samt regler om, i hvilken periode ålepas skal være i virksomhed.

§ 21. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at ejeren af de i § 19 nævnte anlæg på egen bekostning skal anbringe og vedligeholde en ungfiskesluse ved anlægget, samt regler om udformning og drift af ungfiskeslusen.

§ 22. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at der ved de i § 19 nævnte anlæg, der drives ved turbiner, skal være anbragt gitter således, at alt vandet til og fra turbinen skal passere gitteret.

§ 23. Forsynes et dambrug med vand fra et vandløb, skal der i ethvert indløb og ethvert udløb anbringes gitter eller lignende.

§ 24. I forbindelse med tilladelse i medfør af lov om vandforsyning til bortledning af vand til engvanding m.v. kan amtsrådet kræve gitter anbragt for at forhindre fiskepassage.

§ 25. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i §§ 22-23 nævnte gitter.

Kapitel 7

Særlig beskyttelse af vandrefisk

§ 26. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om helt eller delvist forbud mod fiskeri i søer, ved vandløbs udmunding i havet og i større vandløb, samt ved fiskepassage, hvor forholdene gør det nødvendigt til beskyttelse af vandrefisk.

Kapitel 8

Mindstemål og fredningstider

§ 27. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om mindstemål og hel eller delvis fredning af nærmere bestemte fisk, krebs og bløddyr, samt regler om opbevaring, transport og behandling m.v. af disse.

Stk. 2. Fisk, krebs eller bløddyr, der er fisket i strid med loven eller regler fastsat i medfør af loven, skal straks efter fangsten genudsættes i frit vand, så vidt muligt i levende tilstand.

§ 28. Fisk, krebs og bløddyr, der ikke opfylder de fastsatte mindstemål, må ikke landes, sælges, udbydes, holdes om bord, opbevares eller forsendes.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for fredede fisk, krebs og bløddyr.

Stk. 3. Stk. 1 og stk. 2 gælder ikke for fisk, krebs og bløddyr, der godtgøres at være kunstigt klækket eller opdrættet i og leveret fra klækkeanstalter eller dambrug.

Kapitel 9

Ordensregler

§ 29. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes, således at der ikke opstår fare for sejlads eller hindring for udøvelse af fiskeri.

Kapitel 10

Udsætning m.v.

§ 30. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om opfiskning af fisk, krebs og bløddyr til udsætning og regler om udsætning af fisk, krebs og bløddyr samt æg og yngel heraf.

Stk. 2. Udsætning eller omplantning af fisk, krebs og bløddyr samt æg og yngel heraf er ikke tilladt, medmindre

- 1) den foretages i overensstemmelse med en af ministeren udarbejdet eller godkendt plan,
- 2) ministerens særlige tilladelse foreligger, eller
- 3) der er afsagt kendelse herom af en landvæsenstret.

§ 31. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at selskaber, foreninger og personer kan autoriseres til at foretage udsætninger.

Stk. 2. De autoriserede har ret til, mod forevisning af behørig legitimation, at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvori udsætning skal finde sted.

§ 32. Fiskeriministeren kan under hensyn til udsætninger træffe særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse, herunder udstede helt eller delvist forbud mod fiskeri for en nærmere angiven periode.

Kapitel 11

Beskyttelse af fiskeriet

§ 33. Forinden der udstedes tilladelse eller træffes afgørelse vedrørende foranstaltninger, der kan have betydning for fiskepassage, fiskeri og fiskefauna i øvrigt, skal planerne forelægges fiskeriministeren til udtalelse.

§ 34. Den, som uberettiget har fisket i en andens fiskevand, eller på steder, hvor en anden er enerettiget, enten til hele fiskeriet eller til fiskeri efter den pågældende art, skal erstatte

den fiskeriberettigede den skade, som denne derved måtte have lidt.

Stk. 2. Den, som overtræder forbud i loven eller anden lovgivning samt regler fastsat i medfør heraf, skal erstatte de fiskeriberettigede og det offentlige den skade, der herved måtte være forvoldt. Det samme gælder ved overtrædelse af afgørelser eller med Fiskeriministeriet indgåede overenskomster, som er truffet eller indgået i medfør af loven eller tidligere love om ferskvandsfiskeri.

Stk. 3. Krav om erstatning til det offentlige kan fremsættes af fiskeriministeren, amtsrådet samt Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening.

Kapitel 12

Videnskabelige undersøgelser m.v.

§ 35. Fiskeriministeren kan i miljømæssigt og videnskabeligt øjemed meddele undtagelser fra bestemmelserne i loven og fra regler fastsat i medfør af loven til bestemte personer og på begrænset tid.

Stk. 2. Ministeren kan udstede regler om, at der skal kunne udtages prøver af landinger af fisk m.v. i videnskabeligt øjemed.

§ 36. Personer, der på statens foranledning foretager fiskeriundersøgelser, har ret til, mod forevisning af behørig legitimation, at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvor fiskeriundersøgelsen skal finde sted.

Kapitel 13

Rådgivende udvalg

§ 37. Fiskeriministeren nedsætter et udvalg, der skal rådgive i forbindelse med fastsættelse af regler for fiskeriets udøvelse, ophjælpning og beskyttelse af fisk, krebs og bløddyr.

Stk. 2. Udvalget består af 2 repræsentanter for hver af følgende foreninger: Danmarks Sportsfiskerforbund Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark. Derudover består udvalget af 2 repræsentanter for Fiskeriministeriet, hvoraf den ene udpeges med henblik på at kunne bidrage til udvalgets arbejde med biologisk indsigt.

Stk. 3. Ved rådgivning om regler vedrørende mindstemål og fredning af fisk, der lever i både

ferskvand og saltvand, samt regler, hvis formål er at beskytte sådanne fisk, suppleres det i stk. 2 nævnte udvalg med 1 repræsentant for hver af følgende foreninger:

Danmarks Havfiskeriforening
 Dansk Fiskeriforening
 Dansk Fritidsfisker Forbund
 Dansk Amatørfiskerforening.

Stk. 4. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden og udpeger udvalgets formand.

§ 38. Fiskeriministerens kan nedsætte udvalg, der skal rådgive om særlige forhold, herunder lokale forhold.

Stk. 2. Ministeren udpeger udvalgets medlemmer blandt medlemmer af de organisationer, der er nævnt i § 37. Som medlemmer af udvalget kan ministeren endvidere udpege repræsentanter for det amtsråd, der er beliggende i det område, hvorom der skal rådgives.

Kapitel 14

Gebyr

§ 39. Fiskeriministerens kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn efter loven.

Stk. 2. Der kan desuden pålægges de fiskeriberettigede gebyr til dækning af omkostninger ved videnskabelige undersøgelser, der udføres efter anmodning fra de fiskeriberettigede med henblik på at øge fiskerimulighederne i et bestemt fiskevand.

Stk. 3. Der er udpantningsret for gebyrer.

Kapitel 15

Tilsyn og administration

§ 40. Tilsynet med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven og afgørelser eller med Fiskeriministeriet indgåede overenskomster, truffet eller indgået i medfør af loven eller tidligere love om ferskvandsfiskeri, påhviler fiskerikontrollen.

Stk. 2. Politiet yder tilsynsmyndigheden bistand ved udøvelsen af dens opgaver. Justitsministeren kan efter forhandling med fiskeriministerens fastsætte regler herom.

Stk. 3. Fiskeriministerens kan fastsætte regler om amtsrådenes medvirken i tilsynet.

§ 41. Tilsynsmyndigheden har til enhver tid, mod behørig legitimation og uden retskendel-

se, ret til at færdes over de jorder og private veje, der støder op til de i loven omhandlede vande, samt adgang til fiskerfartøjer, fiske-transportmidler og steder, hvor fisk, krebs eller bløddyr opdrættes og klækkes, og i øvrigt overalt, hvor disse opbevares, transporteres og behandles m.v., samt ret til at åbne forsendelser indeholdende disse dyr, for at føre tilsyn efter loven. Tilsynsmyndigheden har ret til at benytte motordrevne fartøjer ved udøvelsen af sine opgaver.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan foretage undersøgelser, udtage prøver eller lade prøver udtage, foretage kontrolvejning, indhente dokumentation og oplysninger samt meddele påbud og forbud, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.

Stk. 3. Fiskeriministerens kan fastsætte regler om tilsynets udøvelse samt regler om indretning og drift af fiskerfartøjer, fisketransportmidler, opdræts- og klækkeanlæg og andre virksomheder samt om målfaste tegninger med henblik på at gennemføre tilsynet.

§ 42. De ansvarlige for et parti fisk, krebs eller bløddyr, de fiskeriberettigede eller en dambruger skal i fornødent omfang bistå fiskerikontrollen med gennemførelse af tilsynet.

§ 43. Modtagere af partier, der helt eller delvis består af fisk, krebs eller bløddyr, som er fisket i strid med loven eller regler fastsat i medfør af loven, bliver ikke ansvarlig, såfremt den pågældende i forbindelse med modtagelsen anmelder forholdet til fiskerikontrollen. Fangstens omtrentlige størrelse og sammensætning samt afsenderens navn og adresse skal oplyses. Anmeldte fisk, krebs eller bløddyr skal opbevares således, at tilsyn hermed kan udøves, og må ikke transporteres eller behandles m.v. uden samtykke fra fiskerikontrollen.

Stk. 2. Forekommer der partier af fisk, krebs eller bløddyr, hvis indhold er i strid med gældende regler, betragtes hele partiet som bestående heraf, medmindre frasortering af den ulovlige del finder sted under fiskerikontrollens tilsyn, eller prøveudtagning foretages for at fastslå den ulovlige dels omfang.

§ 44. Ved overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 11, § 12 eller § 29 kan fiskerikontrollen eller politiet foretage det fornødne, herunder fjerne pæle. Omkostningerne betales af

den, der ikke har iagttaget ovennævnte regler, og beløbet kan inddrives ved udpantning.

§ 45. Fiskeriforeninger, som er fiskeriberettigede ved ferske vande, kan ansætte en eller flere opsynsmænd, der skal godkendes af fiskeriministeren.

Stk. 2. Ministeren forsyner opsynsmanden med særlig legitimation og en af ministeren godkendt instruks.

Stk. 3. Ministeren kan tilbagekalde den i stk. 1 nævnte godkendelse, hvis opsynsmanden misbruger den myndighed, han har fået overdraget, eller i øvrigt optræder utilbørligt.

Stk. 4. Opsynsmanden fører tilsyn med, at loven, regler fastsat i medfør af loven samt afgørelser eller med Fiskeriministeriet indgåede overenskomster, truffet eller indgået i medfør af loven eller tidligere love om ferskvandsfiskeri, overholdes ved det fiskevand, som de i stk. 1 nævnte fiskeriforeninger kan disponere over.

Stk. 5. Opsynsmænd har ret til at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de i stk. 4 nævnte fiskevande.

Kapitel 16

Oplysningspligt

§ 46. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om afgivelse af oplysninger om fiskeri, fangst, omsætning, oplagring, tilvirkning m.v. af fisk, krebs og bløddyr og produkter tilvirket heraf, herunder fra hvem disse er erhvervet og krav til registrering heraf, samt oplysninger af teknisk, økonomisk og driftsmæssig karakter.

Kapitel 17

Straf og konfiskation

§ 47. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 2, § 13, § 20, stk. 1, § 23, § 27, stk. 2, § 28, stk. 1 og stk. 2, § 30, stk. 2, § 33, § 42 og § 43, stk. 1, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning,
- 2) overtræder bestemmelser i regulativer, jf. § 52,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 41, stk. 2, eller som er indeholdt i afgørelser eller overenskomster, som er truffet eller indgået i henhold til loven eller tidligere love om ferskvandsfiskeri eller

- 4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, der afkræves efter § 41, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter fastsat i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller af et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 48. Findes der i vandet ulovligt redskab eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 13, eller som i øvrigt ikke opfylder krav efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, kan redskabet konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem der er ejer af det. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

Stk. 2. Fisk, krebs og bløddyr, som er fredet, eller som ikke opfylder bestemmelser om mindstemål, eller værdien heraf, kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele er i strid med regler fastsat i medfør af loven. For så vidt de konfiskerede fisk, krebs eller bløddyr er i levedygtig stand, skal de genudsættes i frit vand af fiskerikontrollen eller de af Fiskeriministeriet godkendte opsynsmænd.

Stk. 3. Borgerlig straffelovs regler finder anvendelse på konfiskation.

§ 49. Fiskeriministeren eller den, han bemyndiger hertil, kan i sager om overtrædelser, der straffes efter § 47, i et bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette forudsætter dog, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde, hvis størrelse er angivet i bødeforelægget. På samme måde kan krav om konfiskation, her-

under værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 50. Bøder tilfalder Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund i fællesskab og anvendes til fremme af ferskvandsfiskeriet efter fiskeriministerens godkendelse.

Kapitel 18

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 51. Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 66 af 23. marts 1965 om ferskvandsfiskeri, bortset fra § 12, §§ 14-15, §§ 17-19, § 25, §§ 28-30, §§ 35-36, §§ 38-41, §§ 43-46, § 48, § 62, § 64 og § 65, 2. pkt., som ophæves på et senere tidspunkt efter fiskeriministerens bestemmelse.

Stk. 3. § 1, stk. 1 b og § 7 i lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m. ophæves på et tidspunkt, som fastsættes af ministeren.

§ 52. Regulativer, der er fastsat i medfør af tidligere lov, gælder i 5 år efter lovens ikrafttræden, medmindre fiskeriministeren har fastsat regler, der helt eller delvis ophæver regulativet. Bestemmelser i regulativet om straf af bøder er gældende, indtil regulativet ophæves.

§ 53. Kendelser, der er afsagt, og overenskomster m.v., der er indgået efter tidligere love om ferskvandsfiskeri, er gældende, indtil de ophæves, eller de efter deres indhold ikke længere er gældende. Bestemmelser i kendelser, overenskomster m.v., der indeholder lempeligere krav til fiskeri i fredningsbælter ved fiske-trapper, bortfalder. Det samme gælder for bestemmelser om afgitring og ungfiskesluse.

§ 54. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

Lovforslagets sigte og baggrund

Lov nr. 66 af 23. marts 1965 om ferskvandsfiskeri og lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m. er stort set ikke blevet ændret, siden lovene trådte i kraft.

I de mellemliggende år er reglerne for saltvandsområdet til beskyttelse og ophjælpning af fiskeresourcerne forandret betydeligt, idet der nu er indført langt flere regler, der sikrer, at udøvelsen af fiskeriet er tilstrækkeligt skånsom. Disse regler vedrører både anvendelse og udformning af redskaber og regulering af de mængder, der må fanges, ligesom der er regler om begrænsning af redskabsanvendelse, der er indført for at give vandrefiskene passagemulighed til ferskvandsområder.

Disse regler har sammenhæng med den massive fiskeplejeindsats, der siden 1986 årligt har været gennemført i såvel ferskvand som saltvand med baggrund i bestemmelserne i lov om saltvandsfiskeri. Ordningen er bygget op omkring den frivillige indsats, der ydes af de forskellige fiskerkredse. Som supplement hertil ydes et statstilskud, der anvendes dels til indkøb af fisk, dels til det udviklings-, undersøgelses- og opfølgingsarbejde, der er knyttet til en omfattende bestandsophjælpning. I ferskvand sættes der især laksefisk og ål ud. I søerne arbejdes der desuden nu med at oprette en alsidig fiskebestand.

I lighed med den øvrige fiskerilovgivning indeholder lovforslaget bemyndigelse til ministeren til at udstede regler om udøvelsen af fiskeriet, herunder redskabsanvendelsen. Bemyndigelsen gør det muligt at indføre en beskyttelse af vandrefiskene, som svarer til de regler, der er gennemført i saltvand.

Den gældende ferskvandsfiskerilov bygger ligeledes på et princip om bevaring af bestandene og passagemulighed for vandrefisk, men reglerne åbner ikke mulighed for at tage højde for den udvikling, der f.eks. er sket i anvendelsen af garnredskaber. Gennem begrænsning af dette fiskeri vil hensigten med fiskeplejearbejdet blive opfyldt.

Det er som udgangspunkt hensigten at gennemføre regler om hensigtsmæssig redskabsanvendelse. I forhold til de regler, der gælder i dag, vil det betyde, at anvendelse af nedgarn kan forventes forbudt i strømløb og dele af søer. I overensstemmelse med fiskenes vandringsmønster kan det desuden i de nederste dele af vandløbene blive forbudt at fiske en del af året.

I det omfang det generelle bevaringshensyn tilsiger det, er det hensigten – ved udformningen af reglerne – at tage mest muligt hensyn til det egentlige erhvervsmæssige fiskeri, der udøves forholdsvis få steder i ferskvandsområderne. Også i forhold til erhvervsfiskere vil den almindelige regulering dog kunne betyde mere tidssvarende regler om redskabsudformning og placering. Dette gælder også med hensyn til de særlige spærrende fangstindretninger, for hvilke der i den gældende ferskvandsfiskerilov gælder regler om åbning en vis del af året m.v. Disse rettigheder er etableret i en tid med en helt anden udnyttelse af ferskvandsområderne end i dag, og selv om rettighederne respekteres, vil reglerne om åbning m.v. kunne justeres, såfremt hensynet til fiskepassage tilsiger det. Området for dette særligt privilegerede fiskeri søges endvidere saneret ved hjælp af en anmeldelsespligt og registrering.

Med henblik på fastsættelse af de administrative forskrifter oprettes et rådgivende udvalg. Det forudsættes, at der kan fastsættes forskellige regler for forskellige vandløbssystemer afhængigt af de lokale forhold.

Der skal dog først udfærdiges generelle landsdækkende regler, og derefter kan der tages stilling til, om der er behov for at fastsætte lokale regler.

Rådgivning om fiskepleje i såvel saltvand som ferskvand påhviler fortsat det udvalg, der er nedsat i medfør af § 12 a i lov om saltvandsfiskeri. Der forudsættes derfor et tæt samarbejde mellem de to udvalg.

Den gældende lovs bestemmelser om regulativer ophæves. I det omfang der er behov for det, forudsættes regulativerne erstattet af bekendtgørelser for lokalområder. Lokale foreninger får som hidtil mulighed for at ansætte opsynsmænd, og de fiskeribe-

rettigede får mulighed for at kræve ophør imod erstatning af en rettighed til fiskeri med ålekiste eller andet redskab, der spærrer midtstrøms i et vandløb. Overtagelsen sker med henblik på, at disse ikke anvendes mere. Denne mulighed svarer stort set til den gældende ferskvandsfiskerilovs § 26.

Forholdet til anden lovgivning

Siden ferskvandsfiskeriloven trådte i kraft, er der sket ændringer i den øvrige lovgivning vedr. vandløbene i form af nye procedurer efter miljøbeskyttelsesloven. Endvidere er vandløbsloven ændret, således at en væsentlig del af de opgaver, landvæsenstretterne hidtil har varetaget, er overført til vandløbsmyndighederne, jf. lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb. Kompetencefordelingen mellem den gældende ferskvandsfiskerilov og vandløbsloven er uklar, idet begge love indeholder bestemmelser, der kan sikre tilstrækkelig passage i vandløbet.

Forslaget lægger op til en forenkling, idet etablering og vedligeholdelse af gennemstrømning – og derved også fiskepassage – forbi opstemninger og andre spærringer i vandet, som ikke skyldes fangstindretninger, varetages med bestemmelserne i lov om vandløb, jf. bl.a. denne lovs § 49 og § 50. Ifølge lovforslaget pålægges der dog krav til stemmeværksejere om anbringelse af ålepas og ungfishesluser, men dette er indretninger, der kan opsættes meget billigt, og som ikke betyder noget indgreb i forhold til anden udnyttelse af vandløbet. Nærmere bestemmelser om anbringelse af ålepas og ungfishesluser vil blive angivet i generelle regler modsat de meget individuelle afgørelser om ændring af fiske-trapper, stryg og lignende.

Det betyder, at fiskerikontrollen som hidtil vil være opmærksom på forholdene omkring fiskepassage. Kendelser fra landvæsenstretter, overenskomster m.v., der er afgjort efter tidligere og gældende ferskvandsfiskerilov, gælder efter deres indhold, til de ophæves, og tilsidesættelse kan fortsat straffes. Tilsynet med disse afgørelser påhviler fortsat fiskerikontrollen.

Det forudsætter, som det fremgår af bemærkningerne til det den 24. oktober 1991 fremsatte forslag til lov om naturbeskyttelse, at Miljøministeriet i samarbejde med Fiskeriministeriet udarbejder en fortegnelse over hjemmehørende arter af fisk og lignende, der kan udsættes uden tilladelse efter forslaget til naturbeskyttelseslovens § 31.

Det forudsættes, at der normalt ikke vil blive givet tilladelse til udsætning af andre arter.

Forslaget indeholder en bestemmelse, der betinger enhver udsætning af tilladelse og i øvrigt forudsætter

det gældende system med udsætningsplaner fortsat. Det er hensigten at høre den recipientansvarlige myndighed i forbindelse med revision af udsætningsplaner og eventuel udarbejdelse af nye planer.

Justitsministeriet nedsatte i 1986 et udvalg til at overveje eventuel nedlæggelse af landvæsenstretterne. Udvalget skulle endvidere overveje, hvilke instanser der i givet fald burde behandle de sager, som i dag henhører under landvæsenstretterne. Udvalget afgav betænkning i 1990 (nr. 1200). I overensstemmelse med Fiskeriministeriets indstilling til udvalget foreslås visse afgørelser, bl.a. vedr. fiskepassage forbi andet end fangstredskaber og fastlæggelse af midtstrømslinjer, henlagt til vandløbsmyndigheden. Erstatningsfastsættelser for visse overtagelser af fiskeriret foreslås indtil videre henlagt til en landvæsenkommission.

Erstatningskrav, der støttes på dansk rets almindelige regler om skadeserstatning, bl.a. for skade på fisk eller uberettiget fiskeri, må som hidtil gøres gældende for de almindelige domstole.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

I henhold til lovforslaget vil der formentlig blive tale om ubetydelige administrative og økonomiske konsekvenser.

Der er indledt forhandling med Amtsrådsforeningen om de eventuelle økonomiske konsekvenser. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet. Der skønnes ikke at være økonomiske konsekvenser i form af øgede udgifter for amtskommunerne.

Den i lovforslaget indeholdte forenkling af kompetenceafgrænsningen til vandløbsloven skønnes i mindre omfang at give lettelser i administrationen af begge love.

Henlæggelse af sager vedrørende fiskepassage og fastlæggelse af midtstrømslinjer til vandløbsmyndigheden, skønnes ikke at medføre administrative meromkostninger for den pågældende myndighed.

Fiskeriministeren har med lovforslaget sikret sig hjemmel til at pålægge gebyr til dækning af vandløbsmyndighedens opgaver.

Fiskeriministeren kan ifølge lovforslaget fastsætte regler om amtsrådenes medvirken i tilsynet. Denne bemyndigelse vil dog kun blive udnyttet, såfremt amtsrådene måtte ønske at medvirke i tilsynet.

Lovforslagets bemyndigelser agtes udnyttet, men således, at de dertil knyttede opgaver kan løses inden for de bestående rammer i departementet, forskningsinstitutionerne og fiskeriinspektorerne.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 1 og § 2, stk. 2.

Bestemmelsen omfatter som noget nyt bløddyr, der også er omfattet af saltvandsfiskeriloven.

Beskyttelse af bløddyr er reguleret med hjemmel i naturfredningsloven, som forventes erstattet af naturbeskyttelsesloven. Det er således ikke hensigten at indføre en dobbeltregulering på dette område, men alene at tilvejebringe en hjemmel, hvorefter der kan ske en regulering, hvis en fiskerimæssig udnyttelse af bløddyr bliver aktuel i fremtiden, og en eventuel nødvendig regulering ikke naturligt kan ske i medfør af naturbeskyttelseslovgivningens artsfredningsbestemmelser.

Bestemmelsen klargør, at f.eks. afvandingskanaler med pumpestationer eller vande, hvis afløb er rørlagte eller afgitrede, bortset fra dambrug, vil være omfattet af loven, såfremt disse vande er en del af det naturlige vandløbssystem eller træder i stedet for en del af det naturlige vandløbssystem.

Det er hovedreglen, at kunstige frembragte ferske vande, der ikke indgår i et naturligt vandløbssystem, ikke skal være omfattet af lovforslaget. Sådanne vande kan f.eks. være grusgrave uden tilløb og afløb. Der er dog behov for også i sådanne vande at kunne foretage en vis regulering.

Med lovforslagets § 1, stk. 3, er der skabt hjemmel til f.eks. at forhindre udsætninger, som kan medføre smittespredning og dermed være til fare for fisk m.v. i det pågældende område.

Til § 2

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 2, stk. 1.

Et dambrug, som ikke er behørigt afgitret, vil være omfattet af lovforslaget ifølge § 1, stk. 1. Lovforslaget i sin helhed finder anvendelse på dambrugs fødekkanaler.

I overensstemmelse med ferskvandsfiskeriloven vil samtlige bestemmelser i lovforslaget som udgangspunkt ikke komme til at gælde for vande, der ligger på én ejendom, og som ikke har afløb. Disse vande kan dog være forbundet med det naturlige vandløbssystem med tilløb. Det er derfor hovedreglen, at hele lovforslaget finder anvendelse. På samme måde som i ferskvandsfiskeriloven er der dog bestemmelser, som ikke finder anvendelse i disse vandområder, f.eks. bestemmelser om redskaber og udsætning. Med lovforslaget er der skabt hjemmel til at disse bestemmelser også kan gælde. Det må forud-

ses, at der vil blive fastsat regler om at udsætning ikke vil blive tilladt, hvis dette kan medføre smittespredning.

Til § 3

Som noget nyt foreslås indsat en formålsparagraf, der sammenfatter hensigten med loven.

Til § 4

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 3 og § 6.

Med »grund« menes »fast ejendom« – d.v.s. at hele den nærmest liggende faste ejendom, herunder også eventuelle dæmninger og lignende, er omfattet af det landområde, der danner grundlag for fiskeriretten.

Ved en særlig ret forstås rettigheder med særlig adkomst til fiskeri, hvorved retten til fiskeri ikke er tilknyttet den grund, der ligger nærmest fiskevandet, selv om det har været hovedreglen i ferskvandsfiskeriloven siden 1888, at fiskeriretten har været tilknyttet den nærmest liggende grund. Disse rettigheder er hidtil blevet respekteret.

Også ferskvandsfiskeriloven giver mulighed for, at staten kan beholde eller erhverve en fiskeriret uden at eje den nærmest liggende grund.

Saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 2, giver fiskeriministeren mulighed for, efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer, at bestemme, om et område skal være omfattet af saltvandsfiskeriloven eller ferskvandsfiskeriloven. Ved fiskeriets hovedorganisationer forstås i denne sammenhæng de foreninger, der repræsenterer det udøvende fiskeri, som vil være påvirket af beslutningen, d.v.s. erhvervsfiskernes organisationer, fritidsfiskernes organisationer og Danmarks Sportsfiskerforbund samt Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark. Bestemmelsen tager sigte på at kunne overføre et vandområde, såfremt de biologiske og fysiske forhold tilsiger det.

Lov nr. 146 af 7. maj 1937 – om inddragelse af dele af søterritoriet under de for de ferske vande gældende retsregler – indeholder en tilsvarende bestemmelse, der giver miljøministeren mulighed for at inddrage de dele af søterritoriet, som på grund af naturkræfternes indvirken har gennemgået en forandring, under de regler, der gælder for ferske vande. Denne bestemmelse har betydning i forhold til samtlige love, der regulerer forholdet i vandområdet. Den specielle bestemmelse i lovforslaget vedrører udelukkende de fiskerimæssige forhold.

Til § 5

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 7, stk. 1.

Reglen om, at fiskeriretten ikke kan adskilles fra ejendommen, er indført ved fiskeriloven af 1888, d.v.s. at der efter denne lovs ikrafttræden ikke lovligt kan være etableret rettigheder, der er adskilt fra ejendommen.

Erstatning fastsættes – i mangel af enighed – af en landvæsenskommission.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til ferskvandsfiskerilovens § 7, stk. 4.

Til §§ 7-10

Bestemmelserne svarer til ferskvandsfiskerilovens kapitel 3 og sikrer mulighed for udøvelse af fiskeriretten.

Bestemmelserne har først og fremmest betydning i tilfælde, hvor fiskeriretten er adskilt fra ejendommen, da forholdet mellem en lejer og grundejeren ellers må forudsættes reguleret ved aftale i forbindelse med udlejning af fiskeriet.

Bestemmelserne regulerer således forholdet mellem grundejeren og den fiskeriberettigede. Reguleringen af selve sejladserne i fiskevandet sker i medfør af vandløbsregulativer, der fastsættes med hjemmel i vandløbsloven.

Til § 11

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 12 og §§ 44-45.

Bestemmelsen rummer en væsentlig ændring i forhold til ferskvandsfiskeriloven. I lighed med reglerne i saltvand foreslås der indført generelle bemyndigelser til ministeren, således at der kan gennemføres hensigtsmæssige regler for anvendelsen og udformningen af de redskaber, der må benyttes i ferskvandsområder. Ferskvandsfiskeriloven indeholder helt faste beskrivelser af de tilladte redskaber og placeringen af disse. Det er hensigten fortsat at forbyde anvendelsen af bestemte fiskerimetoder. El-fiskeri vil således fortsat være forbudt, bortset fra særlige tilfælde, f.eks. i videnskabeligt øjemed, og med henblik på fangst af moderfisk. De gældende regler om forbud imod stangende redskaber og lignende kan forventes videreført.

I øvrigt vil – ved fastsættelse af reglerne efter forslaget – hensynet til fiskenes frie passage få stor vægt.

I strømløb forventes anvendelse af garnredskaber generelt forbudt i lighed med forbuddet imod anvendelse af nedgarn inden for 100 m-grænsen i saltvand. Derimod vil der kunne tages stilling til anvendelsen af ruseredskaber i lyset af det nærmere beskrevne redskabs betydning i forhold til fiskepassagen. Ved udformningen af reglerne vil der – med hjemmel i lovforslagets § 11, stk. 3 – blive taget hensyn til muligheden for i rimeligt omfang at fortsætte et hidtidigt erhvervsfiskeri, i det omfang det er foreneligt med hensynet til en tilstrækkeligt skånsom udnyttelse af ressourcerne på den pågældende type lokalitet. Dette hensyn vil kunne tilgodeses ved at forbeholde visse redskabstyper for erhvervsfiskere. Under alle omstændigheder kan det forventes, at der vil blive indført regler, der sikrer en bredere redskabsfri fiskepassage i vandløbet. Desuden vil afstandene mellem redskaberne kunne udvides.

Bestemmelsen er udformet som en bred bemyndigelse. Dette indebærer, at der, i det omfang de biologiske og fysiske forhold taler herfor, vil kunne udstedes særlige regler for lokalområder. Desuden vil der under hensyn til dyrelivet i øvrigt kunne fastsættes regler om anvendelse af redskaber. Dette indebærer, at f.eks. regler om stopriste i ruser vil kunne oprettholdes.

Der er i lovforslaget ikke fastsat et erhvervsfiskerbegreb, idet en registrering i lighed med den, der er foretaget i saltvand, ikke vil være hensigtsmæssig. For at et fiskeri efter lovforslaget kan anses som erhvervsfølsomt og derved have en sådan betydning for den pågældende, at der skal kunne meddeles undtagelser, vil der blive stillet krav om, at indtægten skal udgøre beløb af en vis størrelse, som har haft betydning for den pågældendes økonomi. Fiskeriet kan således ikke betragtes som erhvervsfølsomt, blot fordi der har været solgt fisk. I denne forbindelse er det også af betydning, at fiskeriretten kan fortsætte, uanset der som led i bestandsophjælpningen gennemføres ændringer i de sædvanlige fiskerireguleringer.

Vurderingen af, om der finder erhvervsfiskeri sted, vil ske på grundlag af dokumenterede oplysninger om de hidtidige aktiviteter. Som det fremgår, er der udelukkende tale om dispensationer. Også i tilfælde, hvor der kan dokumenteres indtægt fra et hidtidigt fiskeri, vil udøvelsen af dette kunne blive ændret som led i den almindelige regulering af fiskeriets udøvelse, der skal ske med henblik på at bevare ressourcerne. Dette kan bl.a. forventes at betyde, at også erhvervsfiskere må respektere skærpede regler for f.eks. afstanden mellem faststående redskaber. I søer vil det hidtidige trawlfiskeri kunne tillades fortsat i et vist omfang. Der vil ved vurderingen heraf blive

lagt vægt på, hvorledes fiskeriet indvirker på opvækst og levedygtigheden af en alsidig fiskebestand i det samlede vandløbssystem.

Det kan forventes, at der, som led i en tilpasning af de i dag gældende bestemmelser til de nye skærpede redskabsregler, vil blive fastsat bestemmelser om forskellige fiskerirettigheder på forskellige tidspunkter af året, og derudover kan fiskeriretten begrænses til dele af et vandløbssystem eller til hele vandløbssystemet. Dette gælder f.eks. i den nedre del af vandløb, hvor det i ørreders og laksefisks opgangs- og nedgangstider vil være naturligt at forbyde fiskeri på samme måde, som der i det tilstødende saltvandsområde er sikret beskyttelse gennem fredningsbælter.

Til § 12

Af hensyn til kontroludøvelsen forudsættes der fastsat krav om, at alle faststående redskaber mærkes med navn og adresse.

Til § 13

Bestemmelsen er ny.

Der findes en tilsvarende bestemmelse i saltvandsfiskerilovens § 29, stk. 3.

Til § 14

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 13 og § 47, hvorefter der fastsættes regler om nedsættelse af et særligt midtstrømsnævn.

Det foreslås i stedet, at tvivlsspørgsmål om midtstrømslinjen og grænsen mellem sø og å fremtidig afgøres af vandløbsmyndigheden, jf. § 7 i lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb. Spørgsmålet om omkostninger vil være omfattet af de forskrifter, fiskeriministeren kan udstede i medfør af lovforslagets § 39.

Vandløbsmyndigheden træffer den endelige administrative afgørelse.

Til § 15

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 14 og §§ 17-18.

Bestemmelsen vedrører ålekister og andre fangstindretninger, der spærrer midtstrømslinjen i vandløbet. De er etableret langt tilbage i tiden. I ferskvandsfiskeriloven er fastsat regler for driften af disse fangstindretninger, hvor der findes en særlig ret for fiskeri. Ifølge ferskvandsfiskeriloven gælder de sædvanlige krav til midtstrømspassage ikke for disse gamle rettigheder. De regler, der gælder i forhold til de faste fangstindretninger, er opbygget gen-

nem en lang periode, så de nu er uoverskuelige, idet der gælder flere sæt regler alt efter, hvornår en bestemt fangstindretning er etableret. Fælles for reglerne gælder dog, at der skal etableres en fri passage på visse tider af døgnet og på visse årstider.

Hensigten med bestemmelsen er at skabe klarhed over, hvilke rettigheder til anvendelse af spærrende fangstindretninger der fortsat benyttes. Det forudses, at det i forbindelse med bestemmelserne om registrering m.v. vil blive fastsat, at et fangstredskab, som ikke er registreret, ikke må benyttes, og en tilsidesættelse heraf vil medføre straf af bøde.

Hvis retten til at anvende en særlig, fast fangstindretning falder bort, må et eventuelt fast anlæg søges fjernet med hjemmel i anden lovgivning, eventuelt ved vandløbsmyndighedens foranstaltning, jf. bl.a. § 50 i lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb.

Fiskeriministeren vil fastsætte regler for anvendelsen af faste fangstindretninger. Dette indebærer, at der vil blive fastsat regler, der i mindst samme omfang, som det gælder i dag, vil sikre mulighed for passage af fisk. Regulativforeninger, som efter ferskvandsfiskeriloven har overtaget en til en fangstindretning knyttet fiskeriet, vil være omfattet af lovforslagets almindelige bestemmelser.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at rettigheden bringes til ophør i medfør af anden lovgivning, såfremt dette kræves af mere generelle miljømæssige hensyn. Hensynet til fiskepassage alene forbi disse fiskerimæssige spærringer forudsættes varetaget udelukkende med lovforslaget gennem fastsættelse af regler om udøvelse af fiskeriet og driften af fangstindretninger.

Til § 16

Bestemmelsen erstatter, for så vidt angår spærrende fangstredskaber som ålekister m.v., i store træk ferskvandsfiskerilovens § 26.

Det er dog noget nyt, at også lejere af fiskeriet har mulighed for at kræve, at fiskeriet med fangstindretninger ophører. Det kræves dog, at lejeretten varer i mindst 10 år.

Såfremt de berettigede i et område kan godtgøre, at endnu bedre fiskepassage ville gavne opvækstmulighederne for vandrefisk væsentligt, er det efter forslaget muligt at få fjernet muligheden for at benytte de pågældende redskaber.

Ved afgrænsning af fiskevandets længde vil der blive lagt vægt på fangstindretningens betydning for vandrefiskenes muligheder for at udnytte gyde- og opvækstpladser i et større område. Det betyder, at »fiskevandets længde« ikke vil kunne afgrænses til

F. t. l. om ferskvandsfiskeri

at omfatte områder umiddelbart neden for og oven for en fangstindretning.

Til § 17

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 7, stk. 2 og stk. 3, og § 27.

Ifølge lovforslaget fastsættes erstatning af en landvænskommission. Ifølge ferskvandsfiskerilovens § 7 og § 27 bliver erstatningens størrelse fastsat af henholdsvis en landvænskommission og et nævn.

Der foreligger en betænkning om landvænsretterne (nr. 1200), ifølge hvilken det foreslås, at landvænsretterne ophæves, og at kompetencen i henhold til en række love overføres til bl.a. taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje. En overførsel af landvænsretternes kompetence til at fastsætte erstatning efter § 5 til en i henhold til lov om offentlige veje nedsat taksationskommission bør afvente et samlet lovforslag om ophævelse af landvænsretterne. Det foreslås derfor, at en landvænskommission indtil videre træffer bestemmelse om erstatningens størrelse.

Til § 18

Bestemmelsen fastslår, at de, der betaler erstatning for ophør af fiskeri med et spærrende redskab, ikke kan fortsætte fiskeriet med det spærrende redskab.

Til § 19

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens regler om etablering af fiskepassage, d.v.s. §§ 15-16, §§ 20-21, §§ 23-24 og § 37.

I medfør af lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb, §§ 49-50, er der allerede hjemmel til at sikre denne passage, både ved etablering af nyt anlæg og ombygning samt ved bestående anlæg. Det klargøres ved bestemmelsen, at forholdet udelukkende reguleres af vandløbsloven. Den fiskerimæssige interesse sikres gennem § 33, der foreskriver, at fiskeriministeren hører i alle sager, hvor spørgsmålet om fiskepassage berøres. Fiskeriministeriet vil i sin vurdering af, om en sag bør rejses, og i sin udtalelse i medfør af § 33, lægge vægt på de biologiske forhold og tage hensyn til opvækst og gydemulighed, samt i øvrigt anlægge fiskerisagkyndige betragtninger ved udtalelserne. Fiskeriministeren vil endvidere tage hensyn til, om de forventede omkostninger kan stå i rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

Spørgsmål om fiskepassage forudsættes afgjort – når der er tale om en spærrende fangstindretning – udelukkende ved lovforslaget, som led i de generelle

regler, der fastsættes for de spærrende fangstindretninger, der forbliver i brug efter lovforslaget. Såfremt overordnede miljømæssige hensyn taler herfor, kan vandløbsmyndigheden dog også træffe afgørelse, når spærringen udgøres af et fiskeredskab. Fiskeriministeren vil i så fald blive inddraget i sagen i medfør af § 33.

Til § 20

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 19.

Der forudses udstedt bekendtgørelse om de mere detaljerede regler for ålepassenes udformning og opstilling.

Til § 21

Bestemmelsen er ny.

Formålet med den nye bestemmelse er at sikre den nedstrøms passagemulighed for ungfisk af laks og ørred.

Til §§ 22-25

§ 22 erstatter ferskvandsfiskerilovens § 35.

§ 23 erstatter ferskvandsfiskerilovens § 36.

§ 24 erstatter ferskvandsfiskerilovens kapitel 8.

Lovforslagets § 25 giver fiskeriministeren adgang til at fastsætte regler om afgitring. Det har været kritiseret, at den gitterafstand, der kræves i ferskvandsfiskeriloven, ikke er tilstrækkeligt lille ved turbiner.

Til § 26

Bestemmelserne erstatter ferskvandsfiskerilovens kapitel 7, for så vidt angår søer, fisketrapper og vandløb, der løber ud i større vandløb. Ferskvandsfiskeriloven har ingen generel bestemmelse om fredningsbælter ved vandløbs udmunding i havet, dog fremgår det af ferskvandsfiskeriloven, at intet redskab må placeres således, at der spærres for fiskenes opgang til og fra åer og indvande i øvrigt. Dette hensyn vil kunne varetages gennem denne bestemmelse.

Hensynet til fiskepassage kan betinge helt eller delvist forbud imod fiskeri på bestemte lokaliteter eller bestemte typer lokaliteter, evt. i dele af året. Disse regler vil blive et naturligt supplement til de øvrige beskyttelsesforanstaltninger, bl.a. reglerne om redskabsanvendelse. Det er ikke hensigten at fratage de fiskeriberettigede fiskeriretten fuldstændigt, medmindre der foreligger helt tvingende grunde hertil, såsom at der er en overvejende sandsynlighed for, at ethvert fiskeri vil betyde en væsentlig forringelse af

op- og nedgang af vandfisk i et vandsystem. Forbudet vil i så fald blive på begrænsede lokaliteter.

Til §§ 27-28

Bestemmelserne erstatter stort set ferskvandsfiskerilovens §§ 38-43.

Det er muligt at fastsætte særlige regler for lokalområder, hvis der er tilstrækkeligt biologisk belæg herfor.

Til § 29

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 48.

Til §§ 30-31

Bestemmelserne svarer til ferskvandsfiskerilovens § 49.

Som led i fiskeplejeaktiviteterne foretages der regelmæssige gennemgange af vandløbene med henblik på at fastlægge udsætningsplaner, der nøje afstemmer udsætningsmængden med levemulighederne for fisk i det enkelte vandløb. Tilsvarende planer udarbejdes for søer. Gennem høring vil de recipientansvarlige myndigheder blive inddraget.

Herigennem forudsættes de generelle fornødne naturbeskyttelseshensyn varetaget, idet amtsrådet er den kompetente myndighed i henhold til den gældende naturfredningslov og det forslag, der er fremsat for Folketinget den 24. oktober 1991 til naturbeskyttelseslov. For så vidt angår tilladelse i henhold til forslagens § 30, stk. 2, nr. 2, vil det blive aftalt med Miljøministeriet, hvorledes de tilsvarende hensyn skal varetages.

Det forudsættes, som det fremgår af bemærkningerne til det nævnte forslag til naturbeskyttelseslov, at Miljøministeriet og Fiskeriministeriet i samarbejde udarbejder en fortegnelse over hjemmehørende arter af fisk og lignende, der kan udsættes uden tilladelse efter forslaget til naturbeskyttelseslovens § 31. I forbindelse med positivlisten kan der aftales begrænsninger for udsætninger af arter, der kun er hjemmehørende i et geografisk begrænset område i Danmark.

Hvis der er udarbejdet en udsætningsplan, ifølge hvilken der kun vil kunne udsættes fisk efter positivlisten, kan der ske udsætning i overensstemmelse med planen uden tilladelse efter den gældende naturfredningslov eller den foreslåede kommende naturbeskyttelseslov.

Udsætninger efter forslagens § 30, stk. 2, nr. 2, af fisk på positivlisten kan ligeledes foretages uden til-

ladelse efter naturfredningsloven eller den kommende naturbeskyttelseslov.

Hvis udsætningerne forudsætter eller indebærer fysiske indgreb i et vandområde, vil der skulle indhentes tilladelse hertil efter naturfredningsloven eller den kommende naturbeskyttelseslov i det omfang, vandområdet er omfattet af denne lovgivning.

Udsætninger i de områder, der er nævnt i lovforslagets § 1, stk. 2, d.v.s. kunstige vande, der ikke indgår som led i eller træder i stedet for et naturligt vandsystem og i § 2, stk. 2, d.v.s. lukkede vande i enkeltmandseje, vil ikke være omfattet af lovforslagets regler, medmindre dette bestemmes ved bekendtgørelse. Det er udelukkende hensigten at lade lovforslagets udsætningsbestemmelse træde i anvendelse for disse områder, hvis det er påkrævet af hensyn til sikring af bestanden af fisk, krebs og bløddyr i de områder, der er omfattet af loven. F.eks. kan bestemmelsen benyttes for at forhindre udsætninger, der kan medføre smittespredning. Fiskeriministeriets tilladelse til udsætning i disse vande vil udelukkende tage sigte på at varetage disse nærmere bestemte formål, som vil blive angivet i bekendtgørelse. Udsætning i disse vandområder vil i øvrigt være omfattet af de gældende regler i naturfredningsloven eller den kommende lov om naturbeskyttelse.

Forslagets § 30, stk. 1, nr. 3) tager hensyn til kendelser om f.eks. en erstatningsudsætning i forbindelse med opstemninger.

Foruden Miljøministeriet vil fiskeriministeren forud for udstedelse af generelle regler efter § 30 rådføre sig med det udvalg, der er nedsat i medfør af saltvandsfiskerilovens § 12 a til rådgivning om fiskepleje i både saltvand og ferskvand.

Til § 32

Bestemmelsen er ny.

I takt med de øgede udsætninger er der behov for, at der kan fastsættes regler for fiskeriets udøvelse.

Til § 33

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at fiskeriministeren skal udtale sig, inden vandløbsmyndigheden træffer afgørelse om fiskepassage og om midtstrømslinjens placering.

Bestemmelsen tager hovedsagelig sigte til love på miljøområdet, d.v.s. vandløbsloven, naturfredningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Det forudsættes, at der træffes aftale mellem Fiskeriministeriet og andre myndigheder om, hvilke

planer der skal forelægges Fiskeriministeriet, inden der kan udstedes tilladelse eller træffes afgørelse.

Til § 34

Bestemmelsen svarer til ferskvandsfiskerilovens § 66. Dog er det tydeliggjort, at også overtrædelse af anden lovgivning, f.eks. miljøbeskyttelsesloven, der medfører fiskedrab, kan betyde, at der ifaldes ansvar over for de fiskeriberettigede og staten.

Til §§ 35-36

Bestemmelserne erstatter ferskvandsfiskerilovens § 61.

Lovforslagets § 35 giver bl.a. adgang til at give tilladelse til el-fiskeri samt til, at et afgrænset vandområde kan erklæres for forsøgsvand.

Til §§ 37-38

Bestemmelserne er nye.

Det rådgivende udvalg svarer til den samarbejdsstruktur, som findes i den øvrige fiskerilovgivning.

Med forslagets § 38 kan der nedsættes ad hoc-udvalg.

I spørgsmål, der vedrører specielle lokalområder, vil udkast til generelle regler blive offentliggjort gennem dagspressen, inden de udstedes. Herved sikres det, at specielt interesserede, som f.eks. grundejere, vil kunne fremsætte synspunkter over for fiskeriministerien, inden reglerne udstedes. Indebærer de foreslåede nye regler, at fiskeriretten fuldstændigt fratages, og vedrører reglerne kun et begrænset antal fiskeriberettigede, kan disse blive orienteret skriftligt herom. Denne underretning kan dog undlades, hvis det – efter de sædvanlige oplysningskilder – ikke i rimelig tid kan lade sig gøre at få oplysning om ejerforhold.

Til § 39

Bestemmelsen er ny.

Lovforslagets § 39, stk. 2, kan bl.a. anvendes i tilfælde, hvor der gives tilladelse til en bestemt form for fiskeri under hensyn til, at der udføres biologisk vurdering og opfølgning af fiskeriet. Undersøgelserne udføres derfor specielt i disse fiskeriberettigedes interesse.

Til §§ 40-41

Bestemmelserne erstatter ferskvandsfiskerilovens § 63.

Lovforslagets § 41 omhandler tilsynsmyndighe-

dens adgangsret til steder, hvor fisk m.v. eller dele heraf opbevares.

Med forslaget er der skabt hjemmel til, at fiskerikontrollen kan benytte motorbåde i vandløb, hvor det normalt ikke er tilladt at benytte motordrevne fartøjer.

Til § 42

Bestemmelsen er ny.

En tilsvarende bestemmelse findes i saltvandsfiskeriloven § 39.

Det er med lovforslaget tilsigtet at der er parallelitet med saltvandsfiskeriloven for så vidt angår tilsyn og administration.

Til § 43

Stk. 1 svarer til ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 4.

En bestemmelse svarende til stk. 2 findes i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 3.

Til § 44

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer til de foranstaltninger, som fiskerikontrollen kan træffe i saltvand, jf. saltvandsfiskerilovens § 23, stk. 9.

Til § 45

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 60 og delvis § 63, stk. 1.

Til § 46

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 62.

En tilsvarende bestemmelse findes i saltvandsfiskerilovens § 41.

Til kapitel 17

Med lovforslagets §§ 48-49 er der skabt hjemmel til konfiskation og afgørelse af sager med bødeforelæg.

Lovforslagets § 50 svarer til ferskvandsfiskerilovens § 65, 2. pkt.

Til kapitel 18

Ifølge lovforslagets § 52 bortfalder regulativer senest 5 år efter lovens ikrafttræden.

Vil de fiskeriberettigede fortsat danne en forening, skal dette ske i privat regi og uden Fiskeriministeriets medvirken.

Lovforslagets § 53 indebærer bl.a., at vandløbsmyndigheden med hjemmel i kendelser fortsat har de i kendelserne nævnte beføjelser.